

อยู่ดีกินดี

ฉะนั้นทุกคนที่ทำหน้าที่ตามอาชีพของตน หรือตามหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ อย่างเสียสละ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น ก็เป็นสิ่ง ที่สร้างเสริมความดีแก่ประเทศชาติในตัวอย่างที่สองคืองานที่ตนทำนอกเหนือจากหน้าที่การงานที่มีอยู่ คืองานที่เอื้อเฟื้อคนอื่น งานที่จะสร้าง สรรค์คิดค้นอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้ จะโดยตรง หรือโดยอ้อมนั้นก็ เป็นสิ่งที่สมควรที่จะทำ ไม่ทำให้งานประจำนั้นเสียไปตรงข้ามส่งเสริมให้งานประจำนั้นดีขึ้น ส่งเสริมให้**อยู่ดีกินดี**ขึ้น และมีจิตใจที่มุ่งเพื่อประโยชน์ส่วนรวม จิตใจที่มุ่งเพื่อให้เกิดความสามัคคีขึ้น อันนี้เป็นสิ่งที่เท่ากับเป็นของขวัญ ที่นำมาให้อีกประการหนึ่ง

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :
๔ ธันวาคม ๒๕๑๗)

.....จะเห็นว่าถ้าราษฎร**อยู่ดีกินดี** มีรายได้ รัฐบาลก็เก็บภาษี ได้สะดวก ไม่มีการหนีภาษี เพราะเมื่อมีรายได้ดีขึ้น เขาก็สามารถ เสียภาษีได้มากขึ้น

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :
๔ ธันวาคม ๒๕๓๔)

ต้องพัฒนาอาชีพความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอาชีพไม่ใช่เพียงแค่
ปลูกผัก ถั่ว งามให้หลานเฝ้า แต่เป็นเรื่องของความ**อยู่ดีกินดี** ความรู้การ
ศึกษาที่กล่าวว่า ต้องช่วยให้การศึกษาดีขึ้น เพราะถ้าการศึกษาไม่ดี คน
ไม่สามารถทำงาน การศึกษาต้องได้ทุกระดับ

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :

๔ ธันวาคม ๒๕๔๖)